

STATYBA

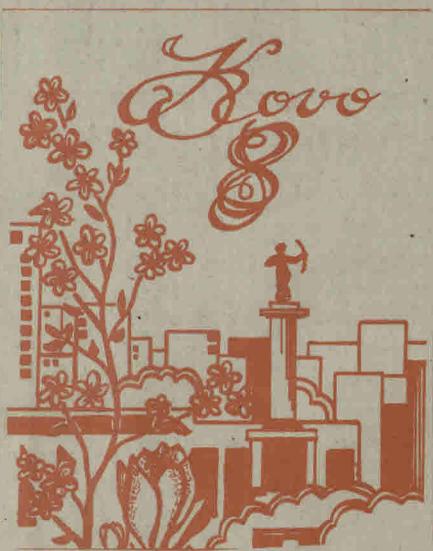
DARBO RAUDONOSIOS VELIAVOS ORDINO SIAULIŲ STATYBOS TRESTO ADMINISTRACIJOS, PARTINIO, PROFSAJUNGOS JUNGTINIO IR KOMJAUNIMO KOMITETŲ SAVAITRAŠTIS

Nr. 9 (511)

1987 m. kovo 6 d. penktadienis

Eina nuo 1976 m.

Kauna 1 kap.

A. MILASAUSKO piešimas.

BRANGIOS DRAUGĖS!

Statybos tresto administracija, partinis komitetas, profsajungos ir komjaunimo komitetai nuoširdžiai sveikinėjo tresto, subrangovinių organizacijų, sveikatos punkto, Kultūros namų, 29-osios VPTM, Mokymo kursų kombinato moteris — visas darbininkės bei tarnautojas — Tarptautinės moters dienos proga.

Dėkojame Jums, miliečios moterys, už darbą, aktyvių visuomeninę veiklą, jauniosios kartos aukščių. Visos mūsų kolektyvo gyvenimo srityje jauciaski Jūsų rupesčingumas, kruopštumas. Didžiuojamės gausiu darbo pirmūniumi, darbo veteranui, aktyvių visuomenininkų būriu.

Gerbiamos moterys. Daug džiaugsmo ir laimės Jums ir Jūsų seimoms, stiprios sveikatos, sekėmės darbuose. Visur reikalingos Jūsų darbžčios rankos ir Jautrios sirdys. Būkite laimingos!

REZONANSAS

„ENERGETIKAI TURI SUKRUSTI“

Sausio 9-o dienos „STATYBOS“ numerijoje išsausinta kritinė korespondencija „Energetikai turi sukrusti“. Mums atsako SV-2 viršininkas R. Safranavičius:

„Straipsnyje pareikštos kritinės pastabos yra tel-singos. Valdybos vyr. energetikas S. Vidgynis išspėja, kad taciau įvertintas aplankuose duotas nurodymas nurodati kontrolluoti valdybos elektros darbą. Valdybos vyr. inžinerių nurodymas yra sustiprinti kontrolę.“

„Straipsnyje pareikštos

IKURTA NAUJA ORGANIZACIJA

Ikurta tresto karo ir darbo veteranų draugija. Ji vienija 412 darbo ir 12 karo veteranų. Išrinkta ir draugijos centrinė taryba. Sios tarybos sudė-

tyje tresto techninio skyriaus viršininkas S. Sumskis, GTKV darbininkas J. Klimas, tresto planavimo skyriaus ekonomistė N. Rutkienė, SADV-5 vir-

šininkas A. Rudauskas ir KMK-181 brigadininkas B. Petruševičius. Tarybos pirmininkas S. Sumskis, pavaduotojas — J. Klimas. „Statybos“ inform.

GRAZINA MUSNECKYTE — SADV-5 GAMYBINIO SKYRIAUS INZINIERĖ, CECHINES KOMJAUNIMO ORGANIZACIJOS SEKRETORĖ. SIOS MEGINOS DARBU PATEINKINTI VALDYBOS VADOVAL

DARBININKO ZODIS

KAS JAUDINA DAŽYTOJUS?

Jau daug metų vadovauju dažytojų brigadai. Gerai žinau vias dažytojų bédas, todėl galiu ir paikalbēti apie jas. Jau ne pirmi metai kalbame apie medžiagų kokybę. Ypač pasakutinioje metu pablogėjo dažai. Pavysdžiu,

atveju mums visiškai dar nematyti dažų. Net nežinome, iš ko jie pagaminti ir kaip reikia jais dažyti, nes jokių instrukcijų nebūna. Dažome vieną kartą, kita — nedengia. O po to vedėjės pasako, kad prieš

tais relikėjais atlikti dar viena grūntavimo operaciją. Dažai nedengia, lenda pirmųjų dažų atspalvias ir t. t. Veltui slenkia laikas. Krenčia darbu našumas, eifkvojamos medžiagos, nervinasi žmonės. Kai kur tarpai dažoje tuos pačius plotus po kelis kartus. Nežinom, kas čia kalti — gal vedėjai tokius dažus užsakavo, gal komplektavimo valdybos sandėliuose nėra reikiams kiekio vienos spalvos dažų.

Mums, dažytojams, buvama labai sunku, kai reikia dažyti didelius plotus. Kodel, rodos, turėt būti atvirksčiai. Tačiau taip nera. Pirmam kartul dažytį gaujame vienus dažus, o ant-

rajam kartul — jau kitus. Tada ir prasideda — dažai nedengia, lenda pirmųjų dažų atspalvias ir t. t. Veltui slenkia laikas. Krenčia darbu našumas, eifkvojamos medžiagos, nervinasi žmonės. Kai kur tarpai dažoje tuos pačius plotus po kelis kartus. Nežinom, kas čia kalti — gal vedėjai tokius dažus užsakavo, gal komplektavimo valdybos sandėliuose nėra reikiams kiekio vienos spalvos dažų.

G. PELECKIENE

PROBLEMA: DARBO RUBAI!

MOTERIMS — 45 DYDŽIO BATAI!!

ninkė I. Andriuškiene.

— O aš nešioju 35 dydžio batus, tačiau man pasiūly 45 numero — saė — SADV-5 dažytoja A. Stupriene.

Moteris ne ką gali rinkitis — joms siūlo keržinius batus ar griozdiškus, sunukius puščiatus, arba gaminius. Dažniausiai ima gaminius, o viena prisiapino, jog gautus batus panaresių vyrui, o pali nusipirkstų kitus. Mūsų moterys dažnos vienėsnuo kainuotų prekių parduotuvėse — ten kartais galima aptikti pigios evelynas bei drabužių. Dažniausiai moterys varai perkasi sportbatais ar sandalus, o žemai ieško trumpų, lengvų veliniai batai, kadangi su ilgaauliais „valdikais“ veliniai sunukiai.

Kantrybės, vyrai. Ši kartą žodis moterims. Be to, jūs padėtis kiek geresnė — jei jūs dėvėte ilgaaulius keržinius batus ar gremždžius kietadžiškus puščiatus, tai silpnaičiai lyčiai jie tikrai ne pagal jėgas.

Pavargstam per dieną, vaikščiodamas su sunkiais vyriškais batais. Be to, jie dažnai būna keliakis numeriai didesni, — saė SV-2 darbi-

nususpėjai kombinezoną išsišalbūti, neturi kuo pasikeisti. O šalbūti kiekvieną savaitgalį darbuodau būlina, ypač dažytojoms, kadangi aplašyklių rūbai tuo sudžiusta, sukieta.

Ir pirtinė — vienai juokas, tvirtinė moterys. Per pusdienį suplyste. Anksčiau žiemai išduodavo valines, o dabar tik plones. O dažytojos sakai, jog tokios pirtinės joms linka tik iškraunant medžiagas, nes kaipgi suimti teptuką, kumisine užsimovės?

Dažytojoms reikia pirtuotų, tokiai, kokią gamina Telišių trikotažo fabrikas „Masčis“ ir kurios kainuoja 60 kelepėtų, t. y. perpus pigiau už tas, kurias duoda. Todėl moterys, užkiskus parduotuvėje pirtuotas, perka jų visę glėbi — apie 30—40 porų, kad pačiomis ilgam užtektų, ir dar draugei liktu.

Taigi, ar darbo rūbų trūkumas priklauso nuo blogo

mūsų pačių užsakymo, er ne gaujame to, ką užsakome? O gal nemorime lanksčiau pagalvoti, kaip padėti moterims? Kodėl, pavysdžiu, administracija, kartu su profsajungos komitetu negalėtų priimti nutarimo, kad kai kurių specjalibybių darbininkams būtų išduodami dviejų specdrabužių komplektai vietoje vieno. Juk realiai rūbai susidėvi žymiai greičiau, nei nustatytas normose. Gal moterys, nusipirkę tokius darbo drabužius, kuriais nėra komplektavimo valdyboje, ir gavę saskaitą, vėliau jų pateiktų valdybos buhalterijai, kuri apmokėtų už preke. Juk štokučių būdu dažnai perkami darbo įrankiai. O gal kai kuriuos rūbus galima nupirkti centralizuotai, arba, pavysdžiu, sudarysti sutartį su Telišių „Masčiu“ dėl pirtinės. Apie tai reikia pagalvoti, o svarbiausia — lanksčiai.

Nelinksma stabybininkėms,

nors ne už kaičių moterys žentė, kurios metu vyrė joms sakys gražius ir malonus žodžius. Daug geriau būtų, jei žviesius vyrų protai

pagalvotų, kaip aprenkti ir apaičiai moteris, kad joms būtų lengviau ir patogiau dirbti.

L. DUBAUSKIENĖ

V. MIKALAUSKO piešinys

KOMJAUNIMO GYVENIMAS

UŽIMTA ANTRONI VIETA

Jau daugelį metų tėsiast komjaunimo organizacijai socializmo lenktyniavimas tarp gimininkų statybos trestų. Si karta i Kauną susirinko komjaunimo ir jaunuų specialistų tarybų aktyvistai iš tarpuvasyje lenktyniavancių Vilniaus statybos, „Kauno statybos“, Klaipėdos statybos, Šiaulių, Panevėžio ir Liepojos statybos trestų. Susirinko susumuoti socializmo lenktyniavimo rezultatus. Nugalėjo Panevėžio parodojo statybos tresto komjaunimo organizacija. Pereinamas pries vėl liko Panevėžje. Antroji vieta priapinta mūsų tresto komjaunimo organizacija. Treti liko kauniečiai. Jaunuų specialistų tarybų veikloje labiausiai pasižymėjo Liepojos statybos tresto jaunieji specialistai. Mūsų komisiams teko penktą vietą.

Kauno komjaunuoju mūsų buvo paruošę labai įvairią programą. Susitikime su „Kauno statybos“ vadovais, kurie plačiai papasakoję apie tresto darbus ir ateities planus, atsakinėjimo į mūsų klausimus. Aplankėme V. Lenino paminklą J. Janonio alkštėje, kur padėjome gelžą. Lankėmės ir tresto statybų alkštėse, Kauno muzikiniame teatre.

Socializmo lenktyniavimas tarp gimininkų statybos trestų komjaunimo organizacijų tėsiast.

A. LAZIEJEVAS
Tresto komjaunimo komiteto sekretorius

L. Dubauskienės nuotr.: Zita Razukevičienė.

Padeda kruopštumas ir kantrybė

Mūrininkė Zita Razukevičienė dirba Žemaitės gatvėje, kur ji trūšia SV-1 K. Mackevičiaus brigadoje. Zita Razukevičienė — vienintelė valdyboje moteris mūrininkė. Paklausta, ar labai sunku moteris dirbtis mūrininkė, Zita plačiai nusiūpys:

— Iš pradžiai atrodė, jog visai nesudėtinga dėti plėta prie plutos, tačiau ne vien metal turi paeiti, kol lygla, dailiai sienu išmokstai pamurysti... ir papasakojo, kaip pries septyniolika metų ja, naujokė, mokė, padėjė, prityre, briangos mūrininkai, globojant mūrininkę Pranę Krisciūnienę.

Dabar Zita jau senial savarankiskai dirba. Jai šiam darbe padeda moteriskas kruopštumas bei kantrybė. Prisimena ji pri-

muju mieste dyvilkiaukštę namų statybą, prisimena nelengvas darbo salygas, kad dar nebuvu skiedinio mašyklui, o skiedini tek davavo malžytį kastuvais.

Zinome, moteril dirbtis mūrininkine yra sunku. Darbas reikalauja ne tik jėgos, bet ir išvermės, kadangi tenka dirbtis bet kokiomis oro salygomis. Tačiau Zita sakos, jog priprato ir dabar jai atrodė, kad tik čia jos vieta ir nėko kito ji nebemokėtų dirbtis. Ir vyriškame kolektive visai neblogai. Pajuokaujau virai polistio minute, patraukia vienit kitus per dantį, o kai reikia, kal suniklau — padeda Zita.

— Jaunystėje neturėjau salygy mokyklas. Po to gime vaikai, užglėtė rūpesčiai. Tačiau buvau jauna ir energijos buvo daugiau,

o grįžusi po nelengvos darbo dienos, dar antrą kartą nudiurbavau namai...

Jau užaugo Zitos vaikai. Išskrido iš gimtu namų kas kur. Todėl dabar grįžus po kasdienį, nelengvo mūrininkės darbo ir apsirušus namie, vakare lieka atokvėpio valandėlė, kuria Zita mielet skrila knygoms. Dažnai sviestas Zita mesto bibliotekoje, todėl greičiau jai prabėga ilgi rudens vakarai, žiemos spėgtus keljia pavasario polaidžiai ir vis arčiau ilgai laukta vasara, kada per astostogas į namus paravažius Druskininkuose gyvenanti dukte su žemyna, iš Maskvos grįž sūnus, ir tada dienos bus skildinos džiugus, pilnos antukų čiauskėjimo...

J. CEPULIENĖ
SV-1 vyresnioji
kadry inspektorė

Sveikiname!

SVEIKINAME SA
VO BRIGADOS MOTE
RIS — TERESĘ PO
CIOTE IR ZITĄ RA
ZUKEVICIENĘ — SU
MOTERS DIENA, LIN
KIME JOMS STIPRIOS
SVEIKATOS, PAVA
SARISKOS NUOTAI
KOS, ILGŲ IR GERU
GYVENIMO METU, IS
TVERMES, DIRBANT
NELENGVA STATY
BININKŲ DARBA.
SV-1 K. Mackevičiaus
brigados viras

Kalbėta aktualiomis temomis

Praėlio mėnesio pabaigoje mūsų kultūros namuose įvyko treto Moterys tarybos afaskalinių rinkiminė konferencija. Joje dalyvavusios moterys aptarė tarybų aktualius klausimus. Pareikšta nemaža idomū minčių. Moterys mano, kad įvairiu kultūros renginių reikla organizuoti šeštadieniais, nes moterims, ypač darbininkėms, taip buvo patogiu. Daugiau renginių reikla organizuoti rudenį arba žiema, o ne vasara, kai dažnai atostogaujame, svelkatos, mokymosi būdu. Kalbėta ir kitomis aktualiomis temomis.

Išrinkta nauja tresto moterų taryba. Tarybos pirmininke tapo tresto DOPG vyresnijo išninkėrė Danguolė Tiškienė.

Spausdinamie buvusios pirmininkės E. Bagdonienės atskaltos dalis.

Statybos treste dirba apie 600 moterų, o tai sudaro 30 proc. visu tresto darbuotojų. Treste moterys, dirbančios, kenksmingomis salygomis, nėra, tačiau toms, kurios darbe naudoja acetoniūsus dažus, laku, salygos tikrai nepavydėti. Tuo labiau, kad ir butinės pataipos dažnai būna nepakankamai. Siltos. Josė neretai nėra net kur nusiprausti, trūksta vletos persirengimui. Tai rimtos problemos, kurias butinės kuo greičiau išspręsti. Treste yra nemažas moterų

darbo veteranų būrys. Daug moterų įvarčiomis formomis kelia savo kvalifikaciją. Jos mokosi ir aukštoseis mokyklose, specialiose vidurinėje ir karinėje mokyklose. Nemažai ju lanko ekonominių ir politinių svetimo mokyklos, studijuojasi marksizmo — leninizmo universitete, kelia kvalifikaciją tobulinimose kursuose. Moterys aktyviai dalyvauja profesinio bei bendrojo lavinimo seminaruose. Ypač moteris domina valku aukštimo, sveikatos, mokymosi bei užimtumo problemos.

Nemaža dėmesi tresto moterys skiria jaunimui. Atėj į statybas jauni žmonės sunkiai adaptuojasi. Jiems reikalinga pagalba. Jau tapo tradicija kasmet rengti jaunu darbininkų prėmiją į kolektivo gretinges vakanus. Šie renginiai organizuojami tresto kultūros namuose.

Moterų taryba kartu su profesinės organizacijų bei kultūros namams suruošė keletą renginių. Buvo suruoštos žemos ir rudens sporto šventės. Tresto organizacijose vyko konkursinės vakarės, skirtos Staulių 750-ies metų jubilejui.

Tresto moterys atleka dar daug kitų stambesnių ir smulkesnių darbų. Jos lanko ilgionius, gimbėdves, pagaudžius nelaimes vaikus, ar gerai daro, taip kirsdimi lyg kokle...

Vienas labai protingas antikas laiku filosofas yra pareikšęs, kad dukart į pačią upę net ir didžiai norėdama neįlipsi. Mat vanduo teka nesudamas, ir upė kaskarai vis kita. Taip ir mūsų gyvenimąs suredytas — atgal nesugrišt. Dialektika. Ji, žinot, kai neįlengvai suvokiamas reiškinys. O dar mes, žmonės, neretai linke pamiršti, kad toji dialektika egzistuoja. Todėl gyvenam, t. y. plaukiam lėtai per ežerą, išsiplėti į šallas, kai tie užventkos upės vandenys. Tad ir neįtikim, kad judam, tik išvalzduojam. Užtat pavasari, kai šiltesni ir galvesni, vėl išsklaido sutirštusius migla, ir viskas aplinkui sukunkuluoja, tada pradeid veržtis ledai, virčiai vandenys. Tomis pavasarų salygomis minėta dialektika pasirodo esanti net tokia jau neapibėra, o kartais kai koks žvertukštis net dantukus šiepla. Ir jau visai blogai. Tada pradedama kristi viras — protindys galvus — dar kartą irodymai, kad jie tik per kažkienu gera širdi tapo pasaulio stipriausiai. Krenta viras vienas po kito, krenta be jokio leidimo iš aukštai ir net nepasklaušė, ar gerai daro, taip kirsdimi lyg kokle...

Šiai moterys tarybos pirmininkė netink, taip ir ne ištarus paskutinio zoždžio. Bet jo ir nereikėjones salėje susirinkusios

ekstrapyatingojo posėdžio dalyvės prialamai linquo galvas. Moterys veiduose buvo galima ižvegti sustingusį ilūdesi ir dar pamatyti, kaip jų skrusklos, ašis bei kaktas paliečia neturėtis, kuris lyg prasidūsios paskutės pilkas skausmės sistolejo ir ištripo sausakimisė salėje.

Posėdis teisėsi. Tarybos pirmininkė iki kito debatuose dalyvavusios moterys pareikšė esančios be galio susirūpinusios virais. Kas gi bus toliau? Kokiu prieinomis imtis? Kaip greičiau numaišinti tą pašėuvių virų ūžiūrą skausmą? Sie ir kiti klausimai nedavė joms ramybės.

Balsu ir tyliai svarstė moterys, ir nors ne viena Ju ir nepasakė, bet turbūt visos pagalvojo: kas, jeigu viena kuria dieną tas giliaus — skausmas, lams ir persimis į ju ūžiūrą. Kaip tada. Tada tikrai blogai — kas atsitiks su tais likučiais trimis kampais, kurios Jos kaip tie milžinaliai laiko nuo pačios pačios pradžios. Taip galvojant nesunku buvo išvalzduoti, kad aplinkul jau tvyroja chaosas ir surutė.

Dešti nebuvo galima. Tad suskaupus tarybos pirmininkė vėl iškinciai balsu akcentuojant, kad laikyti iš mūsų visų reikalauja ryžto ir paslaukojimimo. Taip kalbėdama ji pašiūlė tose vietose, kur dažniausiai tūno pasliūpuosi neganda, pastatui vale-

rijono lašų plėstymo aparatui.

Pasigirdo plėjimai, šūksnių ir kitokie garsai, išskriantys visuotinį susižavėjimą protingas pirminkės žodžiai. Todėl tol, jas jaudama kolektivo parama bei pastikiėjama, dar priūdri, kad valerijon išganingajai gérinė reikliauduti veltu ir vislečių iš profsajungos lėšų. Be to, priekomendavo ši eliksyrą plėčiai taikyti ir kaip profilaktikos priemonę.

Dienotvarė išėko. Buvo jau vėlu, nes dabar jau

tokie ir panašus posėdžiai organizuojami tiktais po darbo valandų. Moterys skubėjo name, kur jų laukė tie trys nelemti kampai.

Gatvės jau degė žibintų švieselėmis. Buvo visai nėšalta. Pavasaris visai šalia, už to ar an medžio pasislėpės, tik dar nedrista pasirodyti. Tada mūsų brangiosios, geriosios, gražiosios, visad jaunos, jautrios ir sveikios moterys pagalvojo, kad pavasari tikrai reikalingos svelkos vyrų širdys.

V. VERTELIS

Dialektika ir valerijonai

Byloja liaudies išmintis

Motinos minkštos rankos, bet sunkios ašaros.

Motina geru valko darbu persontinta.

Geriau nuo motinos gauti rykštį, ne kaip nuo pamotės saldainių.

Ką motina nebarė, tą žmonės peikla.

Motina baus ir priglaus.

Motina virą atras, valkal tévo neberas.

Motinal garnys — balmė, dukrai — laimė.

Téval perplėsė užantį, valkams benešdami.

Téval pabarimas — medum patepimas.

Graži moteris akims — rojus, sielai — pragaras, o kišenė — skaistyklė.

Motinos ašaros sunul akmenj po kaklui pakabina.

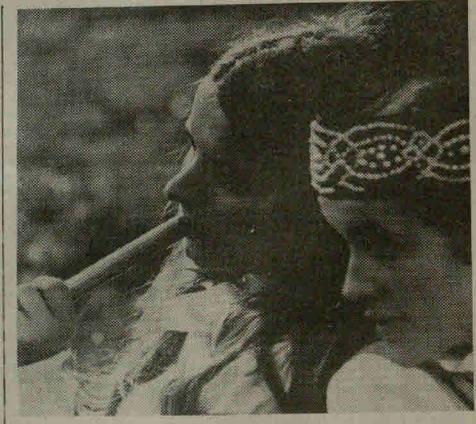
L. Dubauskienės nuotr.: Pokalbis prie kavos puodelių.

Redaktorius Vladas VERTELIS

235419 Stalial. Lenino g. 156, Statybos trestas, „Statybos“ redakcija, IV aukštetas. Tel. 2-76-94.
Laikraštis išeina penktadieniais.

LV 05060.

Spauda — ofsetinė. Apimtis — 0,25 sp. lanko. Tiražas — 1500 egz. Užsakymo Nr. 1581. Rinko ir spaudė valstybinė spaustuvė „Litnagris“, 235419, Stalial, Gegužės pili mosios g. 52.

A. PUODZIUNO nuotr.

«Статиба» («Строительство») — еженедельник партийного, профсоюзного, комсомольского комитетов и администрации Ордена Трудового Красного знамени Шяуляйского строительного треста. Редактор В. ВАРТИЛОС. Г. ШАУЛЯЙ, Литовская ССР. На литовском языке.